

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر سولفات منیزیم موضعی بر شدت درد زایمان: کارآزمایی بالینی دوسوکور

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 21، شماره 5 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

آرزو حیدری - دانشجوی کارشناسی ارشد مامایی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

نورالسادات کریمان - استادیار گروه مامایی و بهداشت باروری، مرکز تحقیقات مامایی و بهداشت باروری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

زهره نائیجی - دانشیار گروه زنان و مامایی، بیمارستان مهدیه، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

فرزانه احمدی - دانشجوی دکتری آمار زیستی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: زایمان، فرآیندی دردناک و طولانی است. به کار بردن روشی بدون عارضه برای مادر و جنین جهت کاهش طول مدت زایمان و شدت درد آن می تواند سبب افزایش تمایل مادران به زایمان طبیعی و کاهش میزان سزارین شود. سولفات منیزیم موضعی در برخی بیمارستان ها به صورت تجربی جهت بهبود افسمان و دیلاتاسیون سرویکس استفاده می شود. مطالعه حاضر با هدف تعیین تاثیر سولفات منیزیم موضعی بر بهبود روند زایمان انجام شد. روش کار: این مطالعه کارآزمایی بالینی دوسوکور بر روی 60 زن نخست زا با بارداری ترم که در 6 ماه نخست سال 1396 جهت انجام زایمان به بیمارستان مهدیه تهران مراجعه کرده بودند، انجام شد. افراد به روش تصادفی در دو گروه 30 نفری سولفات منیزیم و پلاسبو قرار گرفتند. در گروه سولفات منیزیم در ابتدای فاز فعال 10 سی سی سولفات منیزیم 50% و در گروه پلاسبو 10 سی سی آب مقطر روی سرویکس ریخته شد و سپس سیر لیبر در دو گروه مورد بررسی قرار گرفت. در ابتدای فاز فعال و 2 ساعت بعد، شدت درد با استفاده از مقیاس دیداری درد اندازه گیری شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS (نسخه 17) و آزمون های تی مستقل، من ویتنی، کای دو و آزمون دقیق فیشر انجام شد. میزان p کمتر از 0/05 معنی دار در نظر گرفته شد. یافته ها: شدت درد گزارش شده توسط مشارکت کنندگان در ابتدای مداخله بین دو گروه تفاوت معناداری نداشت (p=0/71). 2 ساعت پس از مداخله میانگین شدت درد در گروه کنترل افزایش یافت که این میزان تغییر از نظر آماری معنادار بود (p=0/40)، در حالی که در گروه سولفات منیزیم شدت درد تغییر معناداری نداشت (p=0/62). 2 ساعت پس از مداخله میانگین افسمان و دیلاتاسیون در گروه سولفات منیزیم به طور معنی داری بیشتر از گروه کنترل بود (p<0/01). نتیجه گیری: سولفات منیزیم موضعی با بهبود وضعیت سرویکس موجب کاهش طول مدت زایمان می شود. به علاوه منجر به کاهش احساس درد زایمان شده، اما تاثیری منفی بر شدت انقباضات رحمی ندارد.

کلمات کلیدی:

افسمان، درد زایمان، دیلاتاسیون، سولفات منیزیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1727792>

